

Menno Tamminga

PostNL kopen? Zo doe je dat

Wij zijn PostNL. Zegt PostNL zelf. De zinsnede staat op de website en onder de persberichten. Maar hoelang zijn Wij van PostNL nog zelfstandig, als Zij van Bpost een overnamebod willen doen?

PostNL wees vorige week het voornemen van het Belgische Bpost om een bod te doen af. Vakbond FNV en de ondernemingsraad van PostNL steunen de afwijzing. En het Nederlandse kabinet ook. Dus is het nu ook een politieke twist. Dat leidt de aandacht af, maar wordt ook een serieus probleem voor PostNL. Als er na de verkiezingen van 15 maart een kabinet komt dat geen rol wil spelen in een overnamestrijd, is de bescherming van PostNL weg. 'Wij' tegen 'zij' helpt wellicht ook om de eigen geleerden te sluiten, maar grote beleggers laat dat chauvinisme koud.

Dat zou een mooi staaltje
werknemerskapitalisme zijn.
Of socialisme, zo u wilt

Nu er wat extra tijd is, moeten PostNL en zijn 49.000 werknemers serieus zelf een oplossing vinden. Hoe verkrijgen zij duurzame zelfstandigheid? De oplossing zit in de pensioenen van de werknemers. Daarvoor zijn twee argumenten. Het eerste argument zit verscholen in de plannen van Bpost. Het Belgische aanbod is doordrenkt van het verlangen om de werknemers van PostNL te overtuigen.

Het zou mij niks verbazen als sommige commissarissen bij de eerste toenadering van Bpost in mei bedenkingen kregen. En dat Bpost nu denkt: we moeten de PostNL-commissarissen Jacques Wallage (PvdA-politicus) en Agnes Jongerius (voormalig FNV-voorzitter en nu Europees parlementariër voor de PvdA) overtuigen. De plannen van Bpost staan vol verwijzingen naar behoud van werkgelegenheid én banengroei door innovatie. In een arbeidsintensieve bedrijfstak als postbezorging een unieke prestatie.

Bpost zegt ook een garantie te geven op de pensioenen. En dat van een semi-staatsbedrijf uit België. Dat klinkt als te mooi om waar te zijn. En dat is het ook. Het is een sigaar uit eigen doos, want er bestaán al afspraken tussen PostNL en het pensioenfonds om geld bij te storten als het pensioenfonds in problemen komt.

De pensioensigaar uit eigen doos is een goed argument voor de vakbonden om het bod af te wijzen. Maar het pensioenfonds biedt ook de sleutel voor zelfstandigheid van PostNL. Dat is het tweede argument. Tegen Bpost, vóór PostNL. Het pensioenfonds heeft een belegd vermogen van 8,2 miljard euro. Het Bpost-bod heeft een waarde van 2,5 miljard euro. De beleggingen van het pensioenfonds zijn dus meer dan driemaal zo hoog als de waarde van het bedrijf waarvoor zij de pensioenen regelt. Extra aantrekkelijk: het fonds wordt bestuurd door vakbonden én werkgever samen.

Het pensioenfonds kan een bod doen op PostNL en de postrijen verder voortzetten als eigen activiteit. Zelfstandigheid geregeld. Dan incasseren het pensioenfonds en indirect dus de (gepensioneerde) werknemers de resultaten van de post. Een mooi staaltje werknemerskapitalisme. Of socialisme, zo u wilt.

Het pensioenfonds kan natuurlijk ook een bod doen op iets minder dan 30 procent van de aandelen van PostNL en zeggen dat zij die aandelen niet meer verkoopt. Wie net iets minder dan 30 procent koopt, hoeft geen bod te doen op de rest van de aandelen.

Als het PostNL pensioenfonds die bijna 30 procent bezit, heeft een bod van Bpost niet zoveel zin meer.

Dan is de leus straks niet meer 'Wij zijn PostNL'. Maar: 'Wij zijn (mede-eigenaar van) PostNL'.